

NORSKER & JACOBY
AOVOKATFIRMA

Politimesteren i Gladsaxe
Att.: Politiassessor Karsten Fisker
Fremtidsvej 1
2860 Søborg.

FLEMMING KRAGH HANSEN (H)
ERIK HOVGAARD (H)
SYS ROVSING KOO1 (H)
M. MAKSTRANO-JØRGENSEN (H)
N. E. NORSKER (H)
SVEN-ERIK POULSEN (H)
PETER TAUBY SØRENSEN (H)
ANDERS KOCH
HENRIK SJØRSLEV
JOHN SKJOTH (H)
PREBEN STOKKENDAL (H)
CARSTEN TOLD ERLUND (L) LL. M.
FINN TRAFF (L) LL. M.
JESPER TROMMER VOLF (L)

Dato:
1. juni 1994

Vort j.nr.
NEN 606.138

Sekretær:
Marianne Søgård

Vedr.: Deres j.nr 05P1-84170-01005-93 Tim Andersen.

Som bebudet i min skrivelse af 19. april skal jeg herved fremkomme med en uddybende kritik af det af politiet frembragte materiale vedrørende Colt riflen model AR-15.

Jeg skal således ved nærværende alene koncentrere mig om de bemærkninger, der i materialet er knyttet til denne riffel.

Den fortløbende politirapport, bilag 2, omhandler et par notater om denne riffel på side 6 (koster nr. 21).

Forretningfører Tommy Sørensen, Dansk Skytteunion, citeres for et svar på et spørgsmål om denne riffel. Der må være stillet et spørgsmål, som ikke omhandler denne riffel, eller også er det misforstået af Tommy Sørensen, idet svaret klart viser, at han er blevet spurgt om det militære våben, som Colt fabrikken leverede til det amerikanske militær, nemlig model M-16, som er et fuldautomatisk militær våben og selvfølgelig ikke bør sidestilles med Colt AR-15, der er et halvautomatisk civil våben til jagt og konkurrence-skydning.

Nederst på samme side fremkommer våbenmester Jimmy Hansen, Københavns våbenkælder, med oplysninger, der er forkerte eller i bedste

- 2 -

fald ufuldstændige. Alle rifler er således uden tilladelse ulovlige at besidde, men med tilladelse lovlige at besidde. Tilladelse er den nødvendige og tilstrækkelige betingelse for lovlig besiddelse ifølge våbenloven. Til jagtanvendelse er der derimod ifølge jagtloven herudover det krav, at et våben højst må have plads til 2 patroner. Jagtloven regulerer derimod ikke spørgsmålet om lovlig besiddelse. Dette gør alene våbenloven.

på rapportens side 10 refereres, at man har modtaget et brev fra mig med bilagsmateriale. Materialet var fremsendt til belysning af, at en gammel afgørelse truffet af Justitsministeriet i 1975 om, at der ikke bør meddeles tilladelse til erhvervelse, besiddelse og anvendelse af en halvautomatisk riffel. mærket Colt AR-15 til jagtbrug, var en afgørelse truffet ud fra hensyn, som ministeriet ikke havde hjemmel til at varetage i medfør af lovgivningen. Det er lidt betryggende, at politiassistent Bjarke Ebbesen finder anledning til blot af udfinde denne gamle afgørelse og citere denne i rapporten, således at det må stå som evident, at dette var konklusionen på ministeriets svar, når jeg tværtimod i min fremsendelsesskrivelse gør opmærksom på, at denne gamle afgørelse er udtryk for magtfordrejning, hvilket i hvert fald en jurist vil kunne nå til erkendelse af ved at sammenholde svarene til spørgsmålene 8 og 10.

Jeg har renskrevet spørgsmålene til og svarene fra Justitsministeriet fra den nævnte skrivelse i et notat arfsluttende med mine personlige bemærkninger og vedlægger dette notat til Deres orientering.

De vil her bemærke, at ministeriet siger, at den gamle afgørelse er truffet, fordi Jagtrådet frarådede, at man ud fra en jagtlig motivering gav tilladelse til det pågældende våben.

Ved at se svaret til spørgsmål 10 skriver ministeriet udtrykkeligt, at der ved vurderinger af et konkret våben i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til erhvervelse til jagtbrug ikke ses at være hjemmel til at tage hensyn til andre forhold end rent tekniske og

- 3 -

sikkerhedsmæssige. Sammenholdt med svaret på spørgsmål 8, hvor man gav afslag ud fra en jagtlig motivering, ses det, at afgørelsen ikke er begrundet med et hensyn, som ministeriet kan varetage. Man kan med andre ord konkludere, at den korrekte juridiske termonologi for den gamle afgørelse er magtfordrejning.

Jeg kan ikke bebrejde en politiassistent, at han ikke er i stand til at gennemskue dette, men jeg synes, han kan bebrejdes, at han på trods af min skrivelse og mine bemærkninger om den fejlagtige gamle afgørelse trækker denne frem og finder anledning til at citere den.

For god ordens skyld skal jeg tilføje, hvilket ministeriet selvfølgelig ikke har taget stilling til, at Colt riflen AR-15 på det tekniske og sikkerhedsmæssige område ikke adskiller sig fra andre halvautomatiske rifler, som benyttes i Danmark til konkurrenceskydning og jagt til sidstnævnte formål formentlig med Jagtrådets vel-signelse.

I erkendelse af at våbenlovgivningen er svært gennemskuelig for personer, der ikke har beskæftiget sig ret meget med dette emne, er det forståeligt, at politiassistent Bjarke Ebbesen kan misforstå reglerne og blande tingene sammen, men det er yderst uheldigt, at vicekriminalkommissær Ole I. Rasmussen fra Rigspolitichefens tekniske afdeling, våbensektionen, kan udtale sig, som han har gjort i våbensektionens kriminaltekniske erklæring af 9. februar 1991 litteret i sagen som bilag 8.

Jeg skal som ovenfor indskrænke mig til at kritisere den del af erklæringen, der vedrører Colt riflen model AR-15.

Indledningsvis udtaler Ole Rasmussen, at Dansk Skytteunion oplyser, at ColtAR-15 ikke anvendes i skytteforeningsregi, hvorfor der ikke gives våbenpåtegning til disse våben. Udtalelsen er ikke tilstrækkelig præcis. Eftersom der tales om våbenpåtegning, må der formentlig være tænkt på, at den ikke anvendes til skydediscipliner under

- 4 -

Dansk Skytteunion, men herfra og til at slutte at den ikke anvendes i skytteforeningsregi, er der fortsat en forskel.

Det graverende er imidlertid, at Ole Rasmussen udtaler, at Colt riflen AR-15 er konstrueret således, at den er halvautomatisk, men har omstillingsfunktion til automatisk. Dette er en grov fejltagelse, som viser, at Ole Rasmussen intet kendskab har til våbenet, men det viser sig også, at hans udtalelser er baseret på litteraturstudier, og det fører mig til den konklusion, at der enten må være tale om, at han støtter sig til litteratur med fejlagtige oplysninger, eller at han har misforstået den litteratur, han har studeret. Han tilføjer, at det er våbensektionen bekendt, at riflen findes i udførelser, hvor automatfunktionen er afmonteret eller frakoblet, men at det skulle være forholdsvis let at bringe våbenet tilbage til den oprindelige automatfunktion.

Våbenet er produceret som et halvautomatisk våben, og Ole Rasmussens oplysninger er fejlagtige.

For at disse misforståelser ikke skal blive hængende i jeg anmode om at få Ole Rasmussens kilderoplyst, og jeg vil selvfølgelig helst have direkte kopier af det pågældende materiale, men specificerede kildeherlvisninger vil formentlig også sætte mig i stand til at vurdere, hvorledes fejludtalelserne er fremkommet.

Hertil kommer, at det må være relevant, at våbensektionen oplyser og præciserer kilderne til den påberåbte almen viden, jfr.: "Det er våbensektionen bekendt ...", og "... såvidt våbensektionen er orienteret ..."

Jeg må fastslå, at Colt AR-15 er halvautomatisk og ikke har omstillingsfunktion til automatik. Den kan heller ikke umiddelbart ombygges til helautomatisk, og det har aldrig været en helautomatisk riffel, hvor noget er fjernet, så den derved er blevet halvautomatisk. Den er ikke fremstillet som krigsvåben og har ikke været anvendt under Vietnam-krigen.

Det er rystende at modtage en så fejlagtig inkompetent udtalelse fra den instans, der inden for politiet udgiver sig for at vide mest om våben, og det gør det ikke bedre, at jeg efterfølgende har fået oplyst, at vicekriminalkommissær Ole I. Rasmussen skulle være leder for våbensektionen under Rigspolitichefens tekniske afdeling.

Ole Rasmussens afsluttende bemærkninger om, at en våbenhandler kan besidde våbenet - jeg går ud fra, at han tænker på et automatisk krigsvåben, som han omtaler det som - afslører også, at han ikke har tilstrækkelig viden om våbenlovgivningen til at kunne udtale sig herom.

Halvautomatiske rifler som Colt AR-15 kan erhverves og besiddes af en våbenhandler med sædvanlig forhandlertilladelse og dermed stående indkøbstilladelse. Fuldautomatiske våben derimod kræver en særlig tilladelse i hvert enkelt tilfælde fra Justitsministeriet til erhvervelse og dermed besiddelse, og et sådant våben vil ingen civil person efter foreliggende administrativ praksis få tilladelse til at erhverve.

For at belyse de korrekte fakta omkring dette våben vedlægger jeg en ekstraktfotokopi af et Colt katalog fra 1991, hvor den omhandlede riffel er omtalt på siderne 14 og 15 ikke under betegnelsen AR-15, men under en nyere betegnelse som Colt Sporter Rifles.

Herudover vedlægger jeg kopi af en udtalelse, min klient har fået fra en skytteorganisation i USA, hvoraf det fremgår, at der er tale om en civil version af et militærvåben, at den er meget udbredt til sportsbrug i USA på grund af høj præcision, lav vægt og billig ammunition, og at den har vundet alle mesterskaber inden for en særlig kategori af konkurrencer, hvor andre rifler end ikke har været placeret på de 20 bedste placeringer.

Endelig fremsender jeg kopi af en udtalelse, som Danske Våbenhandlere på min foranledning den 25. f.m. har afgivet til brug for nær-

- 6 -

værende sag.

Jeg beder Dem venligst foranledige, at jeg får svar på de ovennævnte af mig rejste spørgsmål, men jeg finder allerede, at det af mig fremskaffede materiale klart viser, at der ikke er nogen grund til tvivl om det berettigede i, at den pågældende riffel kan benyttes til konkurrenceskydning her i landet, og jeg beder Dem venligst orientere Politimesteren i Lyngby, der har udstedt min klients våbentilladelse til dette våben, om at De er enig heri.

Jeg har samtidig hermed fremsendt kopi af nærværende skrivelse med bilag til kriminalinspektør Mogens Plesner Mathiasen, der er leder af Rigspolitichefens tekniske afdeling.

Med venlig hilsen
NORSKER & JACOBY

N. E. Norsker